مسلمانی نیست که وقت نماز فرضش فرا رسد و به نیکی وضو و خشوع و رکوعش را انجام دهد، مگر آنکه کفارۀ گناهان پیش از آن خواهد بود؛ اگر مرتکب کبیره نشده باشد، و این [برای] همۀ سال است

از عثمان رضی الله عنه روایت است که گفت: شنیدم که رسول الله صلی الله علیه وسلم می‌فرمودند: «مسلمانی نیست که وقت نماز فرضش فرا رسد و به نیکی وضو و خشوع و رکوعش را انجام دهد، مگر آنکه کفارۀ گناهان پیش از آن خواهد بود؛ اگر مرتکب کبیره نشده باشد، و این [برای] همۀ سال است».

[صحیح] [مسلم روایت کرده]

پیامبر صلی الله علیه وسلم بیان نموده‌اند که مسلمانی نیست که وقت نماز فرضش فرا رسد، و وضویش را به نیکی و کمال انجام دهد، و در نمازش خشوع ورزد به طوری که دلش و جوارحش همه به الله روی آورند، و عظمت او را به یاد آورد، و افعال نماز مانند رکوع و سجود را به شکل کامل انجام دهد، مگر آنکه این نماز گناهان صغیرۀ قبلی را محو می‌کند تا وقتی که مرتکب گناه کبیره نشده باشد، و این فضیلت در طول زمان و در همۀ نمازها هست.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/6254